

ROZPLATAĆ (2) *vb impf*

o oraz drugie a jasne; w inf -pla-, w formie osobowej -plã-.

inf rozplatać (1). ◇ praes 1 sg rozplátãm (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Rozdzielać to, co było splecione, zwiłkane; enodare Mącz; evolvere, renodare, replicare Cn (2) : Enodo, Odwęzyuyę/ Roſplatam/ wywikławam węzeł. Mącz 249a.

Przen [co] (1) : ále gdy puściwłzy tę pewną/ y dobrze vtwierdzoną drogę/ wići fię około płotá plotá/ tedy nielza/ iedno ie też także roſplátác/ iáko łá vplećione. CzechEp 327.

Formacje współrdzenne cf PLEŚĆ.

KW